Я пив вино, як пила б ти шампани,
Не знаючи, що опій п’ю, гашиш…
А серце билось, стрибало скоріш,
Як на шнурочку лялька з порцеляни.
І були б мрій розсвітлені екрани
П’янили серце все палкіш, палкіш,
Коли б знічев’я не розтяв їх ніж,
Коли б не сплили кров’ю серця рани…
Немов з трудящого джерельця, б’є
Із серця кров, розлилась довкруги,
Вже затопила вогняне моє
Бажання мрій, життя, борні, снаги.
У хвилях котить гомони розпуки,
Невольні взявши у кайдани руки!